

СВЯТКУЮТЬ ЮНІ ЛЕНІНЦІ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI
№ 79 (586)

Неділя, 1 липня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Розлийся пісня-блискавка про піонерський зліт!

даренко — ведучий парад. — Рівняйся! Струнко! — лунає над притихлою площею.

Чітко звучать слова рапорту.

Потім колону об'їжджає секретар обкому комсомолу, голова обласної ради піонерської організації К. П. Неділько. Він рапортує секретареві обкому КП України т. Сергієнку С. З., що учасники зльоту вишикувались для проведення парад.

Розпочинається парад. Повз трибуни проходять піонерські активісти і юнати, учасники художньої самодіяльності і юні спортсмени. З площі колони направляються в парк імені В. І. Леніна. Там шикується навколо пам'ятника вождю революції. На знак глибокої пошани і вдячності до безсмертного вождя Комуністичної партії і найкращого друга радянських дітей В. І. Леніна, ім'я якого носить Всесоюзна піонерська організація, піонери Кіровоградщини дають урочисту клятву бути вірними ленінцями.

— Будьте напоготові!

— Завжди напоготові! — сколихає тишу червеневого вечора однастайна клятва.

Перший день зльоту закінчився масовими іграми, танцями.

НАСТУПНОГО дня всі делегати розділилися на групи і відвідали підприємства міста, побували в гостях у бригад і ударників комуністичної праці. Цікава зустріч відбулася, наприклад, на м'ясокомбінаті. Дітей провели по будові, розповіли, яким буде нове підприємство. В обідню перерву в червоному кутку учасники зльоту влаштували концерт для будівельників. Тут же їм подарунками обмінялись.

Діти підносять робітникам альбоми, власноручно виготовлені шкатулки, вишивки. У слові-відповіді комсорг будуправління № 1 тресту «Цукробуд» Михайло Портнов тепло дякує піонерам за концерт, подарунки і вручає їм альбом про життя і діяльність Ілліча.

Добре зустрічали членів делегації Олександрійського, Петрівського і Вільшанського районів на швейній фабриці. Тут теж влаштували екскурсії в цехи. А потім у дворі підприємства відбулась піонерська лінійка. Юних ленінців привітала член комітету комсомолу Рая Мельник. Вона побажала їм успіхів у навчанні. Концерт, з яким виступили діти, робітникам дуже сподобався.

Після обіду розпочали свою роботу секції юних техніків, натуралістів, юних туристів. Вечері в парку імені В. І. Леніна проводились масові ігри і танці. В літньому театрі розпочався концерт учасників зльоту. А в цей час в обкомі КП України проходив прийом піонерського активу області. Кращим піонервожатим, гесловам рад піонерських дружин і загонів були вручені цінні подарунки.

ТРЕТІЙ день зльоту почався зустріччю юних ленінців з воїнами Кіровоградського гарнізону. Піонери провели урочисті лінійки, на яких розповідали про свої славі діла.

Надвечір піонерська колони під звуки горнів, барабанів та духового оркестру направляється в міський сад. Там уже все підготовлене до піонерського вогнища, присвяченого 40-річчю піонерії. Сад святково прикрашений портретами піонерів-героїв Кіровоградщини, панно «Завжди напоготові!», «Єдність трьох поколінь».

Делегації розташовуються навколо відведеного для багаття майданчика. Поки не стемніло, не завадило б провести ігри. І дійсно, розпочинаються масові ігри. Їх вміло організовує масовик Палацу піонерів О. Н. Трохимов.

Запалити вогнище доручається п'ятьом кращим піонерам. Під фейверки різнокольорових ракет, яскраві траси яких ссрещуються високо вгорі, спалахує зірка-костер. Всі співають «Марш юних піонерів».

Слово надається колишній піонерці першого піонерського загону в м. Кіровограді т. Завіній — вчительці Кіровоградської середньої школи № 11. Вона вітає юних ленінців зі святом, читає власного вірша, присвяченого піонерам.

Виступає член піонерського штабу м. Олександрії Галя Буряк, яка розповідає про діла міської піонерської організації.

Довго в цей вечір в міському саду тривали масові танці навколо вогнища. Розходилися задоволені — свято пройшло на славу. Дітям воно запам'ятається надовго.

На знімках: (вгорі) піонерська клятва біля пам'ятника В. І. Леніну; парад юних ленінців; (внизу) учасники зльоту на екскурсії в цеху механізації та верстатобудування заводу «Червона зірка».

Фото В. КОВПАКА та І. НАЗАРЯТІЯ.

ЖНИВА на горохових полях

В колгоспах Ульяновського району приступили до роздільного збирання гороху. 27 червня в загінку вивів свій агрегат Дмитро Чорнобай з артілі імені Калініна. Цього дня жаткою «ЖНУ-3,2» він скоїв 5 гектарів. Механізатори цього колгоспу борються за те, щоб завершити збирання гороху на всіх 200 гектарах площі за 7 робочих днів.

Комсомолец Дмитро Бурлака з артілі «Росія» теж вивів 27 червня свій агрегат на плантацію гороху. Переобладнаним комбайном «СК-3» він скоїв на звал протягом дня горох на площі 10 гектарів.

л. УЛІЧ.

УСПІХИ «ПОЗАШТАТНИХ» КОМБАЙНЕРІВ

ДЖАМБУЛ. (ТАРС). В області почалося масове збирання хліба нового врожаю. У даллакнарському радгоспі п'ять «степових кораблів» водять городяни. Працівники автобазу брати Микола і Петро Кузнецови не уступають кадровим мійстрам хлібозбирання. Вони щодня вдвоє перевищують норму.

Зібрати зернові з тисячі гектарів взявся інструктор кондукторського резерву станції Джамбул комуніст Іван Бофт. Успішно змагається з ним на збиранні ячменю механік транспортної контори зв'язку Борис Гончаров.

Понад 400 городян, які без відриву від виробництва оволоділи спеціальністю комбайнера, допомагають трудівникам села збирати хліб.

Промисловість Української РСР достроково виконала план першого півріччя 1962 року

Працівники промисловості Української РСР, розгорнувши соціалістичне змагання за перевиконання плану четвертого року семіріччя, достроково виконали план першого півріччя 1962 року по випуску валової продукції — 26 червня і по виробництву більшості найголовніших виробів — 27 червня ц. р.

За перше півріччя 1962 року понад план буде видобуто значну кількість вугілля, нафти, газу, залізної і марганцевої руди, випущено

но ряд виробів чорної і кольорової металургії, багато електроенергії, машин та устаткування, будівельних матеріалів, а також тканин, трикотажних виробів, взуття та інших товарів.

За 5 місяців і 20 днів 1962 року промисловість Української РСР виробила більше, ніж за той же період 1961 року: чавуну — на 0,8 млн. тонн, сталі — на 1,1 млн. тонн, прокату — на 0,8 млн. тонн, видобуто залізної руди більше на 2,5 млн. тонн, нафти — на 450

тис. тонн, газу — на 3,3 млрд. кубометрів, вироблено електроенергії — на 3,6 млрд. кіловат-годин, цементу — на 0,5 млн. тонн, тракторів — на 3,9 тис. штук, тканин усіх видів — на 17 млн. квадратних метрів, взуття шкіряного — на 2 млн. пар, продукції з незбираного молока — на 63 тис. тонн.

Перевиконані завдання по підвищенню продуктивності праці і зниженню собівартості товарної продукції.

(РАТАУ).

«Росія» — звичайний в Ульяновському районі колгосп. Що перетворення тут в самому обличчі села сталися, тим нікого не здивуєш тепер. Бо чи ж дивина, що виріс красень палац замість звичайного клубу, що корівники — цегляні, механізовані, що хати колгоспників під добротною покрівлею? Та зміни і на ланах відчулися. Дорогокоштуючі килими трав поступилися місцем щедрій годувальниці — кукурудзі. Нові позиції завоювали горох, цукровий буряк — хороші, поживні корми для колгоспного стада.

Та головне — в нових мріях, широкіх, окриленіх планах людей. Артільні трудівники ясно бачать перспективи, відкриті перед колгоспом рішення партії і уряду, ведуть господарський рахунок коштам, вишукують резерви, обговорюють нові плани, якими сьогодні діляться з тобою, молодий читачу.

РЕЗЕРВИ—ЗОЛОТЕ ДНО АРТИЛІ

СИЛИ для злету і крила — резерви дала колгоспам партія. В урядовій постанові про встановлення нових закупочних цін на продукти тваринництва враховано наші турботи і труднощі. Всенародна допомога дозволить нам позбутися нерентабельності, дасть додаткові кошти для розвитку тваринництва.

На прикладі нашої «Росії» можна перекопатися, якою життєвою необхідністю було продиктоване це рішення і якими плідними будуть його результати.

Адже досі тваринництво у нас фактично було, так би мовити, на дотації в рослинництві. У 1961 році, наприклад, прибутки від ферм становили мало не втричі менше, ніж від рільництва. Додамо, що собівартість одного центнера м'яса великої рогатої худоби дорівнювала 107 карбованцям, а свинини — 109 карбованцям, що набагато перевищувало існуючі закупочні ціни. Це привело до того, що колгосп зазнав збитків на суму 370 тисяч карбованців.

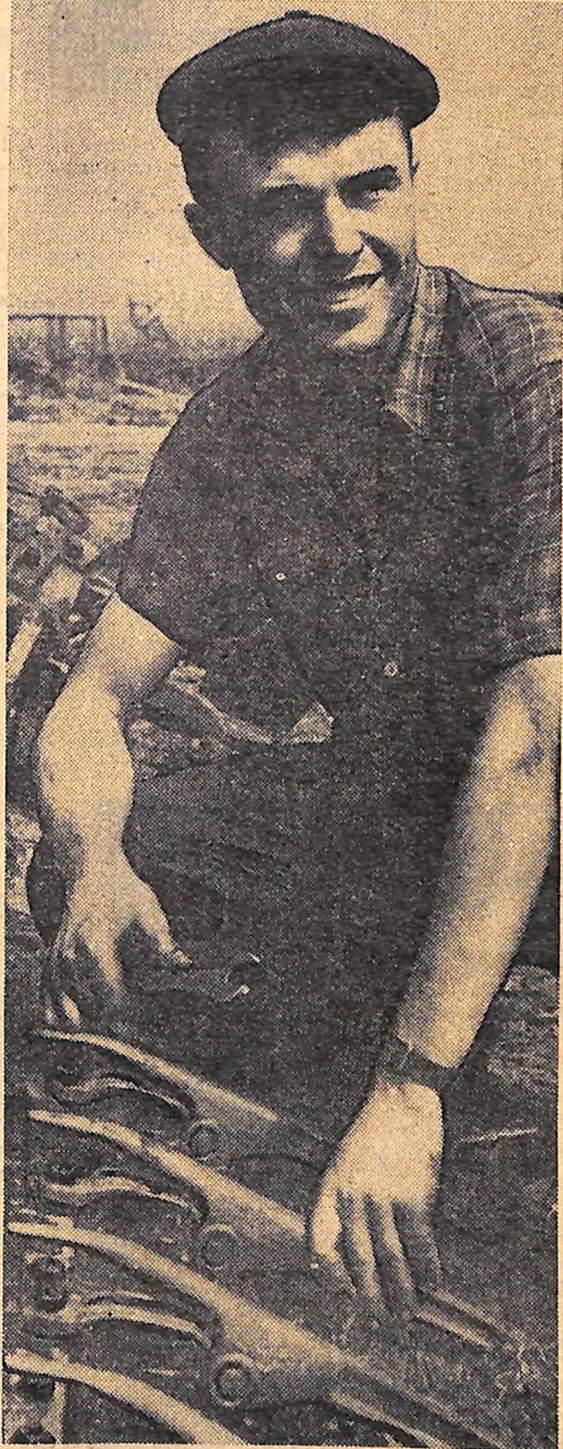
А в нинішньому році, за попередніми підрахунками, від реалізації м'ясної продукції буде одержано додатково більше 40 тисяч карбованців.

Та покласти надії тільки на високі закупочні ціни — це значить ухилитися від найактуальнішого: планомирної боротьби за зниження собівартості м'ясо-молочних продуктів. Тому правління колгоспу тепер особливо серйозно задумується над тим, як повніше використати внутрішні резерви виробництва.

В своєму Зверненні до трудівників села Центрального Комітету КПРС знову підкреслює, що головний резерв для розвитку тваринництва — корми. І дійсно. В минулому році, завдяки створенню

У комсомольця Сергія Капелюшного вже є досвід в збиранні гороху. А у цьому році він зобов'язався скосяти 98 гектарів. Для цього обладнав спеціальний пристрій до своєї косарки. На знімку: тракторист Сергій КАПЕЛЮШНИЙ.

Фото В. КОВПАКА.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 1 липня 1962 р., 2 стор.

порівняно непоганої кормової бази та механізації процесів виробництва на молочно-товарних фермах, ми добилися зниження собівартості одного центнера молока на три карбованці проти існуючих тоді закупочних цін. У той же час в колгоспі не було створено достатнього набору кормів для успішного розвитку свинарства. І лише тому груповий метод відгодівлі свиней виявився нерентабельним, згодом довелося відмовитися від нього.

Ось чому у нас корми — резерв номер один! Боротьба за одержання дешевих кормів розгорнулася ще на початку року. Для кращого використання кожного гектара землі була переглянута структура посівних площ. Під кукурудзою на силос тепер зайнятий масив у чотири рази більший минулорічного; посіяно горох на 233 гектарах, значно більше вирощуємо на корми буряків. Низька врожайність цих культур була основною причиною високої собівартості кормів, що в свою чергу відбилося і на собівартості м'ясної та молочної продукції. А тому в цьому році всі зусилля колгоспників і механізаторів направлені на підвищення врожайності.

Одержати з кожного гектара по 56 центнерів кукурудзи в зерні та по 300 центнерів зеленої маси, по 20 центнерів гороху — таке прагнення трудівників села. Тільки при такій умові в колгоспі буде створено півторарічний запас кормів для тваринництва.

В подальшому наше господарство спеціалізуватиметься по відгодівлі великої рогатої худоби, а тому в даний період гостро стоїть питання про спорудження та механізацію тваринницьких приміщень. На будівництво та механізацію частково використаємо додаткові кошти, виручені за рахунок підвищення закупочних цін.

Так, наприклад, до кінця року намічено збудувати новий корівник на 200 голів з безприв'язним утриманням та встановленням дойльного агрегату «Яліника». Таку кількість корів доїтимуть лише дві доярки. Вивільнені шість доярок будуть зайняті на вирощуванні молодяка. Крім цього, буде збудовано два телятники, механізовану кормокухню, пущено в дію стрічковий транспортер для вивантаження гною, прокладено водопровід.

Одним із головних резервів нашого господарства є створення ядра племенного молочного стада за рахунок симентальської та червоної степової породи корів, які відзначаються хорошою молочністю і високою жирністю продукції. Для цього у нас створено два пункти штучного осіменіння. Зоотехнік по племенній справі т. Чернявський вже приступив до відбору молодяка.

Використання цих резервів дасть нам змогу відчутно знизити собівартість тваринницької продукції.

Заманливі перспективи окрилюють людей. З новою силою розгорілось соціалістичне змагання між тваринниками. На відгодівлі відзначаються сестри Галина і Валентина Гаврилюк. Молода доярка Катерина Сопільняк вже надоїла більш як по дві тисячі літрів молока від кожної корови своєї групи, обігнавши таких досвідчених доярок, як Людмилу Музику і Віру Балаю.

Праця спориться, коли бачиш її плоди, коли вмєш заглянути вперед. Є такий талант до високих мрій у колгоспників «Росії». Є й реальне втілення цих мрій — наша колгоспна семирічка. Тепер, коли нам відкрилися широкі можливості для росту, можна запевнити, що виконаємо ми її з честю, достоєво.

Г. РАЧІНСЬКИЙ,
голова правління колгоспу.

НАША СИЛА—В МЕХАНІЗАЦІЇ

РАНКАМИ - СВІТАНКАМИ за село, на пагорбок, йдуть ті, хто першим розпочинає трудовий колгоспний день — доярки. Тут всього одна ферма № 1 розташована, а враження — немов ціле містечко. Стільки корпусів, будівель добротних... Доярок теж ціла бригада — аж 38.

А ось скоро все буде по-

іншому: корпусів ще більше поворостає, а доярок значно менше стане. Бо ж виявляється, що можна і по 200 корів доглядати й не більше перетруджуватися, ніж при групі у 13—15 голів. Звісно, механізація — велика справа. У нас в артілі вона вже дістала прописку. Є й дойльні апарати, і автопоїлки, і гноє-

го типу корівник з «ялинкою», безприв'язне утримання худоби запровадимо. Звичайно, багатіти лише за рахунок підвищення закупочних цін ми не маємо наміру, бо почуваємо за собою великий борг перед державою. І погашати його треба додатковими центнерами продукції.

Скажу про себе. Було у

...Центральний Комітет партії і Рада Міністрів СРСР, звертаючись до вас, трудівників села, кажуть: підвищення закупочних цін не тільки не знімає всієї актуальності боротьби за зниження собівартості тваринницької продукції, а, навпаки, ставить завдання зменшення затрат праці і коштів на центнер м'яса і молока як найбільш важливе і найбільш невідкладне.

(Із Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Ради Міністрів СРСР),

*Трудівники артілі „Росія“ Ульяновського району прискорюють ходу семирічки.

*Тваринництво стає прибутковим.

*На фермах механізується кожний процес.

*ДЕШЕВІ КОРМИ—ДЕШЕВЕ М'ЯСО.

● КОЛГОСПНИЙ АВАґАРД — КОМСОМОЛЬЦІ.

Капіталовкладення на будівництво і механізацію (в крб.)

ЯК ЗАВЖДИ, після об'їзду полів захожду в тракторний стан. Хлопці ладають до сінокосарок пристрої для збирання гороху.

— Як справи? — запитую.

Показують: «добре».

— Вчора заходив на

плантацію гороху, — вступає в розмову тракторист Дмитро Бурлака. — Нижні стручки жовтіють. Запізнимося із збиранням, — можна не добрати багато центнерів зерна.

Зрозуміле занепокоєння — молоді механізатори взяли шефство над збиранням гороху і дали слово впрокатись за 5 днів.

Слова турботи за долю врожаю доводилося мені нещодавно чути і в літньому таборі від дівчат-доярок. Їх теж неспокійні думки хвилюють: треба самовідданою працею, потроєною енергією відповісти на Звернення партії і уряду.

Але одного ентузіазму доярок замало.

— Для виробництва дешевого молока нам потрібно вдалості різних кормів, — зауважила якась молода доярка Ольга Соломо. — Зараз ми одержуємо по тридцять кілограмів зеленої маси гороху на кожну фуражну корову. І ось наслідки: добовий надій на корову збільшився, принаймні, на літр, поліпилася жирність молока.

Комсомольці нашого колгоспу вирішили, що створення кормової бази для тваринництва — це справа їх честі. Ще з осені минулого року комсомолія нашої організації вирушила в похід за вирощування таких цінних культур, як кукурудза, горох та цукрові буряки. Ланки Желізняк Ніни, Бурлаки Лізи і Онуфрієнко Люби вивезли по 10 тонн перегною на кожний гектар. На всіх комсомольських ділянках одержали точні квадрати; проведені

транспортери. Та, на жаль, не в кожному корпусі усе це обладнано. І, як кажуть, не за останнім словом техніки.

А тепер, коли господарство наше економічно міцнішає, всі сили на оцю механізацію кинемо. Уже на цей рік заплановано нововведення з «ялинкою», безприв'язне утримання худоби запровадимо.

Звичайно, багатіти лише за рахунок підвищення закупочних цін ми не маємо наміру, бо почуваємо за собою великий борг перед державою. І погашати його треба додатковими центнерами продукції.

Скажу про себе. Було у

У МОЛОДИХ—ВЕЛИКІ ПЛАНИ І МРІЇ

дворазовий обробіток міжрядь в двох напрямках з одночасним внесенням органіко-мінеральних сумішей.

Буйним ростом відзначаються нині комсомольські лани качанистої. Є всі надії на те, що виконаємо зобов'язання — одержимо по 65 центнерів кукурудзи з гектара.

Заздалегідь готуємось до силосування. Комсомольці та молоді закладають в цьому році 14 тисяч тонн соковитого маси. Вже зараз комплектуємо комсомольсько-молодіжні бригади, які будуть обслуговувати 12 автомашин, зайнятих на цій ділянці. Робота провадитиметься в дві зміни, крім того, будуть організовані масові молодіжні недільники по силосуванню. Жоден кілограм кормів не повинен піти поза облік. Для ведення суворого контролю з наполягання комітету комсомолу в колгоспі засадилися вогні «комсомольського прожектора».

Наші комсомольці разом з правлінням та партійною організацією поставили перед собою конкретні завдання: послати на ферми кращих із кращих від того, щоб в тваринництві не було жодної відстаючої ланки, взяти шефство над вирощуванням племенних телячок, вважати спорудження тваринницьких приміщень комсомольськими будовами.

Зробити все намічене — нелегка справа, та ми певні: свого доб'ємося.

В. МЕНДЕЛЕНКО,
агроном, секретар комітету комсомолу артілі.

мене річне зобов'язання по 2.700 кілограмів молока від кожної корови одержати. А після того, як прочитала Звернення партії, кожне слово якого у серці віддрукувалось, вирішила: ні, мало це! Зможу по три тисячі надоїти. Таке у мене нове зобов'язання. Виконаю його обов'язково, тим більш, що дві тисячі кілограмів вже маю на сьогодні.

А в групі ж у мене первістки, яких я сама ростила. Дуже мені радісно, що з першого року від них непогані надої. А далі справи, напевно, краще йтимуть. Дивлюсь я у ці дні на подруг своїх і бачу по кожній: великими задумами живуть.

Люда Музика, героїня наша, немов крила розправляє, щоб нову висоту подолати — якась збуджена, зібрана стала. Наш «ветеран», Марія Василівна Бершадська, забула про роки і втому. А наймолодші — Христя Харкава, Галя Мимрук, Аня Броварчук прямо горять в своїх хороших стремліннях. Але коли в оці горіння у людей, то бути всьому — і достаткам, і радощам, і добрій славі!

К. СОПІЛЬНЯК,
доярка.

ДОСТАТОК КОРМІВ — на ланах кукурудзяних

У ДАРНИЙ край в боротьбі за достаток дешевого м'яса й молока — це не тільки ферми. І не лише у тваринників тепер йде гаряча трудова битва.

Основою основ у тваринництві — кормова база. А створюємо її в наш час ми, механізатори. Бо ж ми оголосили кукурудзу своєю культурою. З кожним роком розширює «королева» свої володіння на землях «Росії». В нинішньому році кукурудзяні плантації займають 45 процентів від усієї орної землі колгоспу.

Буйним зеленим морем хвилюється качаниста, а по ньому, немов човни, сновигають наші агрегати. Сидиш за кермом і не просто рівні квадрати бачиш перед собою, а ціле багатство — і силос пахучий, і золоті злитки початків, і поживні концентрати у кормушках. А все це втому проганяє, старань додає.

Тричі вже провів я рихлення на своїй ділянці, підживив рослини. Тепер гірко пішла вгору кукурудза, яку я сів і доглядаю. Всього її у мене 250 гектарів, з кожного сподіваюсь

зібрати по 65 центнерів зерна. Та й усі наші комсомольці, хто на вирощуванні кукурудзи зайнятий, не менші зобов'язання взяли. Одержаний врожай і буде нашою молодіжною підмогою колгоспному тваринництву.

Прибутковим стане тваринництво — багатшим колгосп. Більше техніки з'явиться й на фермах і на ланах. Ось незабаром збирасмося придбати ще пару кукурудзозбиральних комбайнів, щоб зовсім розпрощатися з ручною працею на збиранні врожаю.

У Зверненні партії сказано, що тваринництво є тепер найударнішою ділянкою комуністичного будівництва.

А головне джерело його розвитку — корми й механізація.

З цього й випливає, що механізатор — тепер перша людина на селі. На нас великі надії покладають колгоспники. Постарасмося їх виправдати.

А. КАШЕРНИЙ,
тракторист.

Багато корів для колгоспного стада виростила за шість років телятниця Людмила Кулик. Ось і зараз доглядає вона 35 телочок. Добре ростуть її підопічні. Щодоби кожна набирає по 700—800 грамів у вазі.

На знімку: телятниця Людмила КУЛИК.
Фото В. КОВПАКА.

ХОРОША ЗАЗДРИСТЬ

КОМІТЕТ був би вже у повному складі, коли б не відсутність двох його членів

— І що б могло трапитися з ними? — непокоївся Володя Менделенко, комсомольський секретар. — Адже завжди такі дисципліновані. Ні, зачекаємо ще трохи, прийдуть обов'язково.

Запанувала тиша.

— Ну, що я казав? Ідуть! — зрадливо вигукнув він, узрівши дві червоні цятки в глибині алеї, що вела до колгоспного Будинку культури. Простувало двоє дівчат в однакових червоних кофтинках, в капрових хустячках-хмаринках. Сестри. Тільки ж зовсім не схожі. Тіна — росла, рожевоцока, з темною косою. У неї веселі, готові кожну мить спалахнути смішишкою, очі. А Галя, старша, — тендітна, білявенька.

Галина вибачилась за несподівану затримку — виявляється, сьогодні здавала ще 65 свиней із своєї групи. Через те трохи з вечірньою годівлею тварин заізнилась. А Тіна допомагала сестрі. У них завжди так.

Звичайно, частіше навпаки буває — Галина навчає молодшу сестру своїй ненавчливій і немудрій професії. Та тільки далекий від цього людини може здаватися, що в роботі свинарки не потрібен особливий хист, що то дуже проста праця.

Таку «теорію» Галина Гаврилук може вмиг розбити. За 6 років роботи на свинофермі вона немало взнала різних виробничих «секретів». Свиню даремно називають невибагливою. Їй потрібно не лише вдосталь кормів, а щоб смачні вони були, різноманітні, та й мінеральна підкормка дуже необхідна.

Ось і спробуй забезпечити все це, коли у тебе ціла юрма кудорилих, а свинарник поки що далекий від сучасного.

Спробували якось перейти на групу утримання, але нічого з того не вийшло. Треба було виготовити спеціальні кормушки і насипати у них не одну лише суху кукурудзяну дерть. А коренелодів бракувало. Та

і приміщення зовсім не відповідало. Довелось залишити цю ідею до кращих часів.

Одна лише Галина не вгаває — все рівно обслуговує одночасно до 200 голів. В минулому році зобов'язання виконала, а в цьому теж сподівається здати 450 голів вагою по центнеру.

В цьому році, напровесні якось, і молодша дочка Гаврилуків, Валентина, заявила сестрі:

— Хочу, Галя, до тебе на свинарник.

А мала ж дівчина надто чисту і надто вже спокійну роботу — санітаркою в медпункті працювала. Тільки ж скучно там дуже, а Тіна — метка, непосидюча. Їй би таке життя, як у Галини — щоб і важко, і радісно.

Добилась таки свого, дали їй групу тварин — аж 270 голів. Вже третій місяць доглядає їх Тіна і приростає хорошиш одержує.

Тепер сестри у всьому нерозлучні. Ввечері скинуть свої сніг халати, виміються, причепуряться — і знову з хати. То на репетицію в Будинку культури, то на засідання комітету, як оце нині, а то ще якісь справи у них. І все ж Галина встигає викроїти часину, щоб посидіти над підручником, підготувати й відправити контрольні роботи до Української сільськогосподарської академії. Вона — заочниця.

Закіюче вечірню десятирічку Тіна. Вона також думає про вищу зоотехнічну освіту. Для неї старша сестра — приклад. До її широкого кроку і свій прирівнює.

Нещодавно Галину прийняли кандидатом у члени КПРС. Тепер і Тіна про це мріє, хоче працювати такою ж шану заслужити. Заздрить вона сестрі. Та заздрість ця — хороша, красива.

Т. БОДНАР,
спецкор «Молодого комунара».

ХОРОША пора у нас, доярок, настала. Порою «великого молока» називають її. Бо ж і на випасі розкошують корови, і корму соковитого вдосталь їм привозять фуражири. Отож і крива надобі вгору пішла — вже до дев'яти з половиною кілограмів на корову сягають добові надобі.

Але у нас нині таке стремління, щоб цілий рік не упустити таких темпів. Можливості маємо непогані: зріє на полі хороший врожай кукурудзи, який нам дасть по 20 тонн силосу на кожну корову.

Ростуть не лише трудові показники, а й люди — їх плани, помисли. Спеціальність доярки у нас тепер на-

РОСТЕМО!

буває, так би мовити, технічного ухилу — кожна з нас повинна вміти користуватися механізмами, яких все більше стає на фермі. Для цього й проводяться у нас регулярні заняття. Вивчаємо ми й передовий досвід як своїх колгоспних маяків, так і знатних доярок республіки.

Дозвілля у молодих тваринників також змістоване. Любимо ми, закінчивши роботу, зібратися у своєму но-

вому Будинку культури — подивитись кіно, послухати цікаву бесіду. Багато наших дівчат-доярок — Люся Яковенко, Тіна Дячок, Аня Кулик, Аня Броварчук беруть участь у гуртках художньої самодіяльності.

І в праці, і в години відпочинку буваємо разом, живемо дружно. Колектив ферми бореться за почесне звання комуністичного.

Х. ХАРКАВА,
доярка.

ВЧИМОСЯ РАХУВАТИ

У КОЛГОСПІ, на якій би ділянці не працював ти — обов'язково повинен почувати себе господарем. І як добрий господар — планувати, думати, рахувати.

Ось хоча б у нас, на свинофермі. Справа не тільки в тому, щоб побільше м'яса виробити, але й щоб було воно дешевим. У минулому році, наприклад, я виконала своє зобов'язання, але засмучувало лише те, що дорожувало центнер свинини обходився — 109 карбованців.

Прагнемо зменшити цю вартість. І не лише за рахунок нових закупочних цін, але й завдяки внутрішнім резервам.

Так, відібрано 300 разових свиноматок, а це дасть додаткові центнери м'яса. Годувати тварин, особливо в літню пору, стараємося дешевими кормами. Свині зараз охоче поїдають зелені горох, подрібнені трави.

Далі, очевидно, підемо по-іншому шляху здешевлення: набір різноманітних кормів і переобладнання свинарників дадуть змогу застосувати ефективний метод групового утримання свиней.

Отже, буде багато дешевого м'яса. І в збитках не будемо ні ми, ні держава.

Г. ГАВРИЛЮК,
свинарка.

Це — колгоспний Будинок культури. Швидко виріс він у центрі села Йосипівки. Є в ньому і чудовий зал на 450 місць, і кімнати для роботи гуртків художньої самодіяльності, бібліотека, більярдна, є красиве, просторе фойє.

По вечорах лунуть тут пісні, лунає музика. То збираються на репетиції учасники художньої самодіяльності — молоді тваринники, механізатори, члени ланок.

На знімку: Будинок культури в колгоспі «Росія».
Фото В. КОВПАКА.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 1 липня 1962 р., 3 стор.

КОЛГОСП „РОСІЯ“ В ЦЬОМУ РОЦІ
ВІДГОДУЄ 5400 ГОЛІВ МОЛОДНЯКА ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ І 1000 ГОЛІВ СВИНЕЙ.
НА КОЖЕН ГЕКТАР РІЛЛИ ВІДГОДУЄ ПО 1,5 СВИНІ.
ЗБІЛЬШИТЬ ПОГОЛІВ'Я КОРІВ НА 200 ГОЛІВ.
ВИРОСТИТЬ 4400 ГЕКТАРІВ КУКУРУДЗИ І ЗАКЛАДЕ ПО 20 ТОНН СИЛОСУ НА КОРОВУ.

Дешеві корми і механізація трудомістких робіт у тваринництві — основа одержання великої кількості дешевого м'яса і молока. Тільки при наявності достатньої кількості кормів можна забезпечувати зниження собівартості молока і м'яса, збільшувати їх виробництво, підвищувати прибутки колгоспів і колгоспників.

(Із Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Ради Міністрів СРСР).

Доходи від тваринництва
(в тис. крб.)

Вони будуть ткачами

ПРИВОЛЗЬК (Івановська область). (Кор. ТАРС С. Яковлев). Останній екзамен у десятикласників середньої школи № 6 був незвичайним. Він проходив... у цеху Яковлевського льнокомбінату. 54 учні звітували про знання спеціального предмета — технологію ткацтва, який вони вивчали протягом двох років. Екзамен приймали передова ткаля комбінату М. Дубровіна, інженерно-технічні працівники К. Волкова, А. Лебедева, В. Жұравльов.

Першою «відмінно» дістала комсомолка Марина Тарасова. Вона не випадково сбрага професію ткалі. Батько її Василь Олександрович до війни працював на комбінаті ткачем, потім помічником майстра, викладачем школи ФЗН. Він загинув на фронті. Мати Марини Лідія Олексіївна теж була ткалею. Без відриву від виробництва вона закінчила вечірній текстильний технікум. Тепер працює конструктором тканин і продовжує освіту в заочному інституті.

Відмінні теоретичні і практичні знання технології ткацтва на екзаменах показали всі учні. Цьому сприяла добра організація навчального процесу. Ке-

рівники комбінату створили в одному з цехів учнівську дільницю з 28 ткацьких верстатів і виділили найбільш кваліфікованих спеціалістів.

Сім годин на тиждень десятикласники вивчали теоретичні основи ткацтва, будову верстата, сім годин працювали на устаткуванні. Багато з них почали обслуговувати по 4—6 ткацьких верстатів. У наступному навчальному році в 11 класі учні одержать документи про присвоєння їм спеціальності ткача.

З 1 вересня учнівську дільницю на комбінаті вирішено розширити до 60 ткацьких верстатів. Провідною текстильною професією оволодіватимуть більш як сто учнів дев'ятих й десятих класів.

Досвід колективу Приволзької середньої школи № 6 і спеціалістів Яковлевського льнокомбінату по організації професійного навчання старшокласників поширено в інших районах області.

Спортивна Хроніка

На полі — юні футболісти

У восьми зонах проходять змагання на першість України з футболу серед школярів. До кировоградської зони, крім господарів поля, входять юні спортсмени Донецької і Луганської областей.

В першому матчі місцеві футболісти зустрілися з луганцями. Наші земляки перемогли з рахунком 1:0. Гол забив учень Кіровоградської школи-інтернату № 2 Вячеслав Артеменко.

Змагання тривають.

П. РОМАНОВСЬКИЙ.

Успіх Брайана Полліта

ЛОНДОН. (ТАРС). Студент Кембріджського університету комуніст Брайан Полліт закінчив університет з відзнакою. Б. Полліт дістав з усіх дисциплін найвищі оцінки і увійшов до числа восьми найкращих випускників. Це означає, що він може залишитись в аспірантурі університету.

Брайан Полліт, син по-

війного генерального секретаря Компартії Великобританії Гаррі Полліта, три тижні тому зазнав нападу групи фашистських хуліганів, які хотіли перешкодити йому скласти випускні екзамен і не допустити обрання студента-комуніста на пост президента дискусійного клубу Кембріджського університету. Проте замір фашистів було зірвано. Молодий комуніст, виявивши величезну силу волі, склав екзамен, хоч у нього була ушкоджена рука.

Б. Полліт заявив, що він дуже задоволений результатами випускних екзаменів. Таким чином, зустрівся організаторів нападу виявилися мариними, сказав він.

Як відомо, Брайан Полліт був обраний на пост президента дискусійного клубу Кембріджського університету переважним числом голосів.

ЯДЕРНА ЗБРОЯ — БЕЛЬГІЇ

БРЮССЕЛЬ. (ТАРС). Комісія по атомній енергії США розглянула питання про передачу Бельгії секретних відомостей про використання ядерної зброї, якою будуть оснащені найближчим часом бельгійські збройні сили відповідно до угоди, укладеної між Бельгією і США, повідомляє газета «Лібер Бельжік».

США, вказує газета, вступать проти створення бельгійських незалежних ядерних сил. Заступник державного секретаря США Болл заявив, що всяма ядерна зброя, яка може бути передана бельгійським збройним силам, буде, очевидно, під контролем США.

◆ В залах музею імені В. І. Леніна у Варшаві відкрилася виставка «Ленін і польський революційний рух». Експонати розповідають про зв'язки В. І. Леніна з революційним рухом у Польщі.

◆ В Ільмені (НДР) відбулось відкриття пам'ятника видатному борцю за справу німецького робітничого класу Карлу Лібкнехту. 50 років тому К. Лібкнехт виголосив тут перед молодими робітниками Тюрінгії палку промову, спрямовану проти імперіалізму і підготовки до війни.

◆ За останні три роки загальний експорт болгарських фруктових овочевих консервів збільшився майже в три рази, а експорт у капіталістичні країни — приблизно у п'ять раз. Болгарія експортує продукцію консервної промисловості в сорок з лишком країн.

◆ У Західній Анатолії (Туреччина) пройшли сильні зливи з великим градом. У деяких місцях вага окремих градин досягала 400 грамів. Знищено посіви на площі 150 тисяч гектарів, знесено три бетонних мости, затоплено сім сіл. Є людські жертви.

◆ Закінчилась 24-годинна сядля демонстрація англійських прихильників миру біля бази американських ядерних бомбардувальників у Грінхем-Коміоні (графство Беркшир). Поліція арештувала близько 330 чоловік. Але поліцейські репресії не злякали демонстрантів — пікетування бази не припинилось ні на хвилину.

Після закінчення демонстрації представник оксфордського відділення «Комітету 100» заявив, що демонстрація пройшла успішно і свідчила про тверду рішучість її учасників боротися проти американських баз на англійській землі.

Тво редактора
В. КРАМАРЕНКО.

КІНОТЕАТР «МНР». «3 днем народження». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, об 11 год. 20 хв., 1 год. 10 хв., 3 год., 4 год. 50 хв., 7 год. 7 год. та 9 год. 20 хв. ввечера. Перед початком останнього сеансу додаткові фільми: «У стародавньому Каїрі», «Балтика Чорне море».

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Рокко і його брати». Початок першої серії: о 1 та 4 год. 20 хв. дня, 7 год. 40 хв. ввечера, другої серії — об 11 год. 15 хв. та 2 год. 40 хв. дня, 6 год. та о 9 год. 20 хв. ввечера. На лівньому майданчику початок першої серії о 9 год. 15 хв. ввечера, другої серії — о 10 год. 45 хв. ввечера.

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». На лівньому майданчику «Зумрад». Початок о 9 год. 30 хв. ввечера.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Широкоекранний хронікально-документальний фільм-подорож «Сімферополь — Алушта — Севастополь». Демонструється без перерви з 10 год. ранку до 9 год. ввечера. Художній фільм «713-й просить пощади». Початок о 9 год. та 10 год. 50 хв. ввечера.

КРИЛАТИЙ СЮРПРИЗ

(ГУМОРИСТИЧНЕ ОПОВІДАННЯ)

Сталось так, що Тані — дружині мого друга Миколи — дали відпустку, і вона поїхала з сином погостювати до рідних в Київ. Що стосується мене, то я вітав це відрядне явище і навіть брав на себе всі клопоти по продовженню її відпустки ще тижнів на два. Але Микола, понатішившись десяток днів повною свободою, раптом почав хникати і жалісливо бурмотіти відносно того, що непогано б Тані повернутись.

В Київ полетіли листи, телеграми і телефонні виклики. Але скільки Микола не сюсюкав по всіх видах зв'язку, Таня була непохитна: вона з батьками і сином живе на дачі, ходить купатися на Дніпро, і це подобається їй більше, ніж сидіти вечорами в порожній квартирі і чекати, коли Микола повернеться з футболу.

Тоді очманілий Микола пустився на таку штуку. Він викликав Таню по телефону і голосом, в якому чувся стогін загнаного сленя, сповістив, що безперервно хворіє ангінами і грипами, лежить одинокий в ліжку і тужливо чекає свого часу. Між тим, додав він, банки йому ставить Надюша, студентка із сусідньої квартири.

Через декілька годин Микола одержав телеграму: «Бідненький крапка Банки тобі протипоказані крапка Потепліше одягайся зустрічай завтра п'ятнадцять годин аеропорту крапка Цілу».

Справа була зроблена. Ми зібрали хорошу кампанію, взяли напрокат декілька автомашин і відправились зустрічати Таню. В машини були завантажені вудочки, м'яч, казанки для юшки.

План був такий. З аеродрому, посадивши обдурену Таню в машину, ми відправимось у лісок з річкою на решту суботи і неділю. Тут ми розіб'ємо палатки, будемо вудити рибу, загоряти, грати в м'яча і взагалі вбирати в себе соки мальовничої природи. Щоб обман відразу не був викритий, ми перев'язали Миколі бинтами шию і вуха, надавши брехуну по можливості нещасного вигляду. Для переконливості Микола потренувався в грипозному хрипі, і незабаром його голосу позаздрив би

будь-який старорежимний візник на наступний день після рідва.

Залишивши друзів в машинах, ми з Миколою відправились на перон зустрічати Таню. Радісно збуджений Микола, пританцював на асфальті, давав мені останні настанови:

— Не забудь підтвердити, що лікарі рекомендували мені свіже повітря, сонячні ванни і ловлю риби, три рази по дві години. І підтримуй мене під руку, тому що мої ноги заплітаються від безсилля... Ось побачиш, вона буде зворушена, коли побачить, що я зустрічаю її з останніх сил.

Раптом в небі з'явилась світла смужка, яка швидко перетворилась у крилатий пасажирський вагон з усіма вигодами. До поручнів перону з криками і склипуваннями кинулись зустрічаючи, і я мало не на собі потягнув розм'яклого від надмірних почуттів Миколу.

Тані не було. Майже всі уже встигли перецілуватися і несли речі своїх родичів до виходу, а Микола все стояв з розчепіренними руками і безглуздо чмокав.

— У вас ніхто... е-е-е., пробачте, не випадав? — тупо спитав він у льотчика, що проходить мимо.

— У нас, громадянине, літак, а не крісло-качалка, — на ходу відповів льотчик.

— Можливо, ти зволиш привітатися зі мною, Микола? — почувся поряд металевий голос...

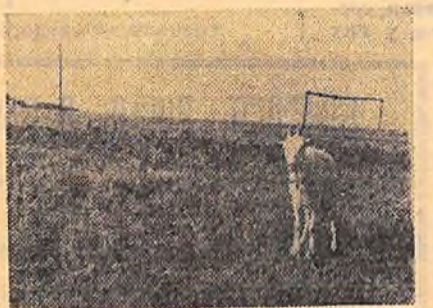
Я не буду тратити зайвих слів на описування цієї зустрічі, хвилюючої до сліз зустрічі Миколи зі своєю тещою. Скажу тільки, що ніколи, мабуть, не забуду вираз обличчя Миколи, коли він, отетеріло розкритавши рота, слухав свій вирок: «Ти виглядиш препогано. Зараз я привезу тебе додому, обкладу гірчичниками і напою малиною. Як-не-як я лікар і за тиждень поставлю тебе на ноги, бідолахо!».

Суботній вечір і неділю ми провели за містом відмінно. Правда, Микола до моєї розповіді про це поставився без особливого ентузіазму. Мабуть, тому, що його в цей час дуже пекли гірчичники.

В. САНІН.

...І ЗБУДУВАЛИ СТАДІОН

Два роки тому комсомольці та молодь колгоспу імені Димитрова Кіровоградського району спорудили стадіон. Не забарився й спортивну форму придбати. Зіграли кілька матчів, а потім з легкої руки секретаря комсомольської організації артлі Леоніда Батранюка здали стадіон в аренду... козам. Пустують футбольні ворота, позаростали бур'янами бігові доріжки. Ще, чого доброго, і вовки скоро завинуть між лалатим кукілем та щирцею.

Хай дмуть вітри,
Чи стогнуть грози —
Його не перший спортсезон
Активно заповняють... кози.
Вячеслав СОКУРЕНКО.

МОСКВА СЬОГОДНІ
Головний вхід до Московського державного університету імені Ломоносова.

ОПОВІДАННЯ-ЗАГАДКА

ЩОРАНКУ в нашій школі з гучномовців лунає: «Увага! Говорить шкільний радіовоз!».

У нас систематично транслюються передачі центрального радіомовлення, виступи відмінників навчання, концерти художньої самодіяльності тощо. Двічі на тиждень виходить шкільна радіогазета. А до Дня радіо аматори підготували доповіді на теми: «Наша країна — батьківщина радіо», «Радіо — могутній засіб зв'язку», «Юні любителі — майбутні радіоспеціалісти», «Нове — в телебаченні», «Радіопромишленість у семіріччі», «Міжміський зв'язок».

Виступаючи перед мікрофоном із своїм повідомленням, Микола Солодкий зупинився на передачі по радіо нерухомих зображень.

Павло Московка, характеризує одне з останніх досягнень техніки радіопередачі, пригадав, що воно побудоване на принципі, вперше запропонованому в 1908 році інженером І. Адамянном.

Віра Яроцька навила цікаві цифри, що свідчать про різке збільшення випуску приймачів,

радіо, телевізoria, електропрограмачів і магнітофонів. Ми дізналися про нові типи телевізoria, про їх конструктивні дані.

Виступ Андрія Лаврова був присвячений роботі шкільного радіогуртка й участі школярів у радіофікації підшефного колгоспу.

Тамара Кошова висвітлила питання — радіорелейні лінії зв'язку, ущільнення каналів далекого зв'язку.

Та особливо цікавою була бесіда Петра Гончара. З хвилюванням слухали школярі його розповідь про лід і скелі острова Гюлганд, про мужність російських людей...

Які ж були теми доповідей кожного з шести юних аматорів?

В. СЕРГЕЄВ.

ПИСЬМІТЬ!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години ввечера, Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!